# THE JOURNEY TO LASHI
# HÀNH TRÌNH ĐẾN LASHI

Part 1 · English & Vietnamese · Printed pages 11–14

Obeisance to all Gurus

Kính lễ tất cả các bậc Đạo sư

Once, when the great Master of Yoga, Jetsun Milarepa, was staying in the Jewel Valley hermitage, he thought, “I should obey my Guru’s order to go to Lashi Snow Mountain and practice meditation there,” and set out for that place.

Một lần nọ, khi bậc Đại Đạo sư Du-già, Jetsun Milarepa, đang lưu trú tại am thất Thung lũng Châu Báu, Ngài nghĩ: “Ta nên tuân theo lời dạy của Đạo sư, đến núi tuyết Lashi và thực hành thiền định tại đó”, rồi lên đường đến nơi ấy.

Milarepa approached Nya Non Tsar Ma, the gateway to Lashi Snow Mountain, where the people of Tsar Ma were holding a drinking party. In their talk, someone asked, “Do you know that at the present time there lives a great yogi called Milarepa? He always dwells alone in the snow mountains, in remote and uninhabited places, observing an ascetic discipline which none except the perfect Buddhist can attain. Have you ever heard of him?” While they were thus praising the Jetsun, Milarepa arrived at the door. A beautiful girl named Lesebum, decked with rich ornaments, greeted him there, asking, “Who are you and where do you come from?” “Dear hostess,” Milarepa replied, “I am the Yogi Milarepa, who always dwells in unknown places in the mountains. I came here to beg food.” “I will gladly give you some,” said the girl, “but are you really Milarepa?” He replied, “There is no reason why I should lie to you.” The girl, delighted, immediately rushed back into the house to spread the news. She called all the revelers, saying, “You were talking about that celebrated yogi who lives so far away. He is now standing at the door.”

Milarepa đến Nya Non Tsar Ma, cửa ngõ dẫn vào núi tuyết Lashi, nơi dân làng Tsar Ma đang mở tiệc uống rượu. Trong lúc trò chuyện, có người hỏi: “Các vị có biết hiện nay có một đại hành giả tên Milarepa không? Ngài luôn sống một mình trên núi tuyết, tại những nơi xa xôi không người ở, giữ nếp sống khổ hạnh mà chỉ một Phật tử hoàn thiện mới có thể thực hiện. Các vị từng nghe nói về Ngài chưa?” Khi họ đang tán dương Jetsun, Milarepa đến trước cửa. Một thiếu nữ xinh đẹp tên Lesebum, đeo nhiều trang sức quý, chào Ngài và hỏi: “Ông là ai, từ đâu đến?” Milarepa đáp: “Này cô chủ nhà thân mến, ta là hành giả Milarepa, thường sống tại những nơi ít ai biết trên núi. Ta đến đây khất thực.” Cô nói: “Tôi rất vui được cho ông thức ăn, nhưng ông thật sự là Milarepa sao?” Ngài đáp: “Ta chẳng có lý do gì để nói dối cô.” Vui mừng, cô lập tức chạy vào nhà báo tin, gọi mọi người: “Các vị vừa nói về vị hành giả nổi tiếng sống ở nơi xa xôi ấy. Giờ đây Ngài đang đứng trước cửa!”

Everyone rushed to the door, some making obeisance to the Jetsun, others asking him various questions. All became aware that he was the actual Milarepa. Then they invited him in, paid him great respect and reverence, and gave him food.

Mọi người chạy ra cửa; người đảnh lễ Jetsun, người hỏi Ngài nhiều điều. Khi biết đúng là Milarepa, họ thỉnh Ngài vào nhà, hết lòng cung kính và dâng thức ăn.

The hostess, a rich young girl named Shindormo, extended her hospitality to the Jetsun, and asked, “Revered one, may I ask where you are going?” Milarepa replied, “I am on my way to Lashi Snow Mountain to practice meditation.” The girl then said, “We hope you will grant us the boon of staying in Dreloon Joomoo and blessing this place. We will provide all the food you need without any effort on your part.”

Cô chủ nhà, một thiếu nữ giàu có tên Shindormo, ân cần tiếp đón Jetsun và hỏi: “Bạch Tôn giả, xin cho biết Ngài đang đi đâu?” Milarepa đáp: “Ta đang trên đường đến núi tuyết Lashi để thiền định.” Cô thưa: “Chúng con mong Ngài ban ân lành bằng cách lưu lại Dreloon Joomoo và gia trì nơi này. Chúng con sẽ cung cấp đầy đủ thức ăn để Ngài không phải nhọc công.”

Among the guests was a teacher called Shaja Guna, who said to Milarepa, “If you would be kind enough to remain here in Dreloon Joomoo, the valley of ghosts, it would help you and would also help us. I shall try my best to serve you.” A layman exclaimed, “How wonderful it would be if we could have the great Yogi staying with us! I have a fine cattle farm, but the demons and ghosts are becoming so bold that they actually appear [even in the daytime]! They are so vicious that even I do not dare to go near the place any more. I beseech you, in your kindness and grace, to visit my farm very soon.” All the guests then made obeisance to the Jetsun, begging him to go to the farm.

Trong số khách có vị thầy tên Shaja Guna, thưa: “Nếu Ngài từ bi ở lại Dreloon Joomoo, thung lũng của ma quỷ, điều ấy sẽ lợi ích cho Ngài và cho chúng con. Con sẽ hết sức phụng sự Ngài.” Một cư sĩ nói: “Thật tuyệt nếu đại hành giả lưu lại với chúng con! Tôi có một trại nuôi gia súc tốt, nhưng ma quỷ ngày càng táo tợn, thậm chí hiện ra cả ban ngày! Chúng hung dữ đến mức tôi không dám đến gần nơi ấy nữa. Xin Ngài từ bi sớm đến trại của tôi.” Mọi người đều đảnh lễ Jetsun, khẩn cầu Ngài đến trại.

Milarepa replied, “I will go there at once—not because of your farm and cattle, but in obedience to my Guru.” “We are satisfied as long as you have promised to go,” they declared. “Now, let us prepare the best food and arrange for your departure.” Milarepa then said, “I am accustomed to solitude ... I dwell in a hermitage and need neither companionship nor good food. But please accept my gratitude for your thoughtfulness in offering it. First, I should like to go to the farm alone. Afterwards, you may come and see what has been done.”

Milarepa đáp: “Ta sẽ đến đó ngay—không phải vì trang trại hay đàn gia súc của các vị, mà vì tuân theo Đạo sư của ta.” Họ nói: “Chỉ cần Ngài hứa đến là chúng con mãn nguyện. Xin để chúng con chuẩn bị thức ăn ngon nhất và thu xếp cho Ngài lên đường.” Milarepa nói: “Ta quen sống cô tịch… Ta ở am thất, không cần người bầu bạn hay thức ăn ngon. Nhưng ta cảm ơn tấm lòng chu đáo của các vị. Trước tiên ta muốn đến trại một mình. Sau đó các vị có thể đến xem những gì đã xảy ra.”

When Milarepa arrived at the foot of the mountain, the Non-men created frightful hallucinations to harass him. The path to the top of the peak, which seemed to reach to the sky, quaked and tossed. Angry thunder rolled, jagged lightning struck all around, and the mountains on both sides trembled and shifted. The river suddenly became a raging torrent and burst its banks, turning the valley into a vast lake, in later years called Demon Lake. Milarepa arose and made a gesture, and the flood at once subsided.

Khi Milarepa đến chân núi, các loài phi nhân tạo ra những ảo cảnh kinh hoàng để quấy nhiễu Ngài. Con đường lên đỉnh núi như chạm trời rung chuyển dữ dội. Sấm gầm, chớp giật khắp nơi,

núi hai bên lay động và xê dịch. Dòng sông bỗng cuồn cuộn tràn bờ, biến thung lũng thành hồ lớn, về sau gọi là Hồ Ma. Milarepa đứng dậy làm một thủ ấn, và nước lũ lập tức rút xuống.

He went on to the lower part of the valley. The demons shattered the mountains on both sides, and showers of tumbling rocks fell like heavy rain. Then the Hill Goddess created for the Jetsun a path like a running snake along the range, a track later called Hill Goddess Path [or Dakini's Ridge]. This subdued all the lesser demons, but the greater and more powerful demons, angered by their failure, gathered round the end of Hill Goddess Path to unleash a new attack. Milarepa concentrated his mind, and made another mystic gesture to subdue them. Suddenly all the evil visions disappeared. A footprint was impressed in the rock where Milarepa had stood. He had gone only a few steps when the whole sky cleared.

Ngài tiếp tục đến phần thấp của thung lũng. Ma quỷ làm núi hai bên vỡ ra, đá đổ xuống như mưa. Khi ấy Sơn Nữ thần tạo cho Jetsun một con đường ngoằn ngoèo như rắn chạy dọc sườn núi, về sau gọi là Đường Sơn Nữ thần [hay Sống núi Dakini]. Điều ấy hàng phục những ma quỷ yếu hơn, nhưng những kẻ mạnh tức giận vì thất bại đã tụ tập ở cuối đường để tấn công lần nữa. Milarepa nhiếp tâm, làm thêm một thủ ấn huyền nhiệm để hàng phục chúng. Tức thì mọi ảo cảnh dữ biến mất. Trên tảng đá nơi Ngài đứng in lại một dấu chân. Ngài vừa đi thêm vài bước thì bầu trời quang đãng.

In an exalted mood, he then sat down at the top of the hill; he entered the Samadhi of Mercy, and an immeasurable compassion toward all sentient beings arose in his heart. Because of this, Milarepa experienced great spiritual growth and inspiration. Later, the place where he sat was called the Hill of Mercy. Milarepa then went to the bank of the river [lit.: Good River], where he practiced the Flowing-River Yoga [Samadhi].

Với tâm hoan hỷ cao cả, Ngài ngồi trên đỉnh đồi và nhập Từ Bi Tam-muội; lòng bi mẫn vô lượng đối với tất cả hữu tình sinh khởi trong tâm. Nhờ vậy, Milarepa có sự tăng trưởng tâm linh và cảm hứng lớn lao. Về sau, nơi Ngài ngồi được gọi là Đồi Từ Bi. Milarepa đến bờ sông [nguyên nghĩa: Sông Lành] và thực hành Du-già Dòng Sông Trôi Chảy [Tam-muội].

On the tenth day of the autumn moon of the Fire Tiger Year, a demon from Nepal called Bha Ro, leading a vast demonic army which filled the earth and sky in the valley of Good River, came to challenge Milarepa. The demons shifted the mountains and threw them down upon the Jetsun, and attacked him with thunderbolts and a rain of weapons. They screamed at him, abusing him with threats: "We'll kill you! We'll tie you up and chop you into pieces!" and on and on. They also appeared in hideous and dreadful shapes to frighten him. Sensing the evil purpose of the demon army, Milarepa sang "The Truth of Karma":

Vào ngày mồng mười tháng mùa thu của năm Hỏa Dần, một con quỷ từ Nepal tên Bha Ro dẫn đầu đạo quân ma quỷ đông đảo, phủ kín đất trời trong thung lũng Sông Lành, đến thách thức Milarepa. Chúng dời núi, ném xuống Jetsun, tấn công bằng sấm sét và mưa vũ khí. Chúng gào thét đe dọa: "Chúng ta sẽ giết ngươi! Trói ngươi và chặt ngươi thành từng mảnh!" Chúng còn hiện ra dưới những hình dạng ghê rợn để dọa Ngài. Nhận biết ác ý của đạo quân ma, Milarepa hát "Chân Lý về Nghiệp":

## The Truth of Karma / Chân Lý về Nghiệp

I take refuge in all gracious Gurus,
And pay homage to them.
Through mirages and illusions,

You pernicious male and female devils
Can create these fantastic terrors.
You pitiable Ah Tsa Ma demons, hungry ghosts,
You can never harm me.
Because your sinful Karma in the past
Has fully ripened, you have received
Demonic bodies for this life.
With minds and bodies so deformed,
You wander in the sky forever.
Driven by the fiery Klesas,
Your minds are filled with hostile and
vicious thoughts.
Your deeds and words are malignant and destructive.
You screamed, “Kill him! Chop him! Beat him!
Cut him up!”

I am a yogi who is devoid of thoughts,
Knowing that there is no such thing as mind.
Walking valiant as a lion,
Actions fearless as the brave,
My body merges with the body of Buddha,
My words are like the true words of the Tathagata,
My mind is absorbed in the Realm of Great Light.
I see clearly the void nature of the Six Groups.
A yogi, such as I, ignores the abuse of hungry ghosts!

If the Law of Cause and Effect is valid,
And one commits the deeds deserving of it,
The force of Ripened Karma will drive him down
Into the miserable Path
Of suffering and grief.
It is distressing and woeful that you ghosts and demons
Should not understand the Truth!

I, the plain-looking Milarepa,
Now preach to you the song of Dharma.
All sentient beings who live by nourishment
Are my fathers and my mothers!
To afflict those to whom we owe gratitude
Is indeed senseless and foolish!
Would it not be a happy and a joyous act
If you were to renounce your vicious thoughts?
Would it not be a blessed and joyful thing
If you were to practice the Ten Virtues?
Remember this and ponder its meaning,
Exert yourselves and carefully consider it.

Con quy y tất cả các Đạo sư từ bi,
Và thành kính đảnh lễ các Ngài.
Bằng những ảo ảnh và huyễn tượng,
Các ngươi, những ma nam và ma nữ hiểm độc,
Có thể tạo nên những cảnh kinh hoàng kỳ dị ấy.
Hỡi các quỷ Ah Tsa Ma đáng thương, các ngạ quỷ,
Các ngươi không bao giờ có thể hại ta.
Vì ác nghiệp trong quá khứ của các ngươi
Đã hoàn toàn chín muồi, các ngươi nhận lấy
Thân hình ma quỷ trong đời này.
Với thân và tâm méo mó như thế,
Các ngươi mãi lang thang trên bầu trời.
Bị các phiền não rực lửa thúc đẩy,
Tâm các ngươi đầy những ý nghĩ
Thù địch và hung ác.
Hành động và lời nói của các ngươi đều độc hại, phá hoại.
Các ngươi hét: “Giết hắn! Chặt hắn! Đánh hắn!
Xẻ hắn ra!”

Ta là hành giả Du-già lìa các niệm tưởng,
Biết rằng không có một cái tâm tự hữu như thế.
Bước đi dũng mãnh như sư tử,
Hành động không sợ hãi như bậc anh hùng,
Thân ta hòa nhập với thân Phật,
Lời ta như lời chân thật của Như Lai,
Tâm ta an trụ trong Cảnh giới Đại Quang Minh.
Ta thấy rõ bản tính Không của Sáu Nhóm.
Một hành giả như ta không bận tâm lời nhục mạ của ngạ quỷ!

Nếu Luật Nhân Quả là chân thật,
Và người ta tạo những nghiệp tương ứng,
Sức mạnh của nghiệp đã chín muồi sẽ đẩy họ xuống
Con đường khốn khổ
Của đau đớn và sầu muộn.
Thật đáng buồn và thương xót khi các ngươi,
Những quỷ thần, không hiểu Chân lý!

Ta, Milarepa với dáng vẻ bình thường,
Nay hát cho các ngươi bài Pháp ca.
Tất cả hữu tình sống nhờ thức ăn
Đều từng là cha và mẹ của ta!
Làm hại những người mà ta mang ơn
Quả thật vô nghĩa và ngu xuẩn!
Chẳng phải sẽ là một việc vui mừng, hạnh phúc
Nếu các ngươi từ bỏ những ý nghĩ hung ác sao?
Chẳng phải sẽ là điều phúc lành, hoan hỷ
Nếu các ngươi thực hành Mười Thiện Nghiệp sao?
Hãy ghi nhớ và suy ngẫm ý nghĩa này,

Tinh tấn và suy xét thật kỹ.

The demons then scoffed at Milarepa: “Your rambling talk will not deceive us. We refuse to cease our magic and set you free.” They then multiplied their supernatural weapons and increased the force of their demonic army to afflict him. Milarepa pondered awhile and then said, “Hearken to me, you army of demons! By the grace of my Guru I have become a yogi who has fully realized the Ultimate Truth. To me, the afflictions and obstructions caused by demons are the glories of a yogi’s mind. The greater such affliction, the more I gain in the Path of Bodhi. Now listen to my song of ‘The Seven Adornments’”:

Bọn quỷ chế nhạo Milarepa: “Những lời dài dòng của ngươi không lừa được chúng ta. Chúng ta không chịu ngừng phép thuật để thả ngươi.” Rồi chúng tăng thêm vũ khí siêu nhiên và sức mạnh đạo quân ma để quấy nhiễu Ngài. Milarepa suy ngẫm một lát rồi nói: “Hãy nghe đây, hỡi đạo quân ma! Nhờ ân đức Đạo sư, ta đã trở thành hành giả chứng ngộ Chân lý Tối hậu. Với ta, những khổ não và chướng ngại do ma gây ra chính là vẻ huy hoàng của tâm hành giả. Chướng ngại càng lớn, ta càng tiến bộ trên Bồ-đề đạo. Giờ hãy nghe bài ca ‘Bảy Trang Nghiêm’ của ta”:

Source: Garma C. C. Chang, The Hundred Thousand Songs of Milarepa, Story 2, “The Journey to Lashi,” printed pp. 11–14. English from user-provided book; Vietnamese translation. Typographical line wrapping and obvious scan artifacts normalized. Continues in Part 2 with “The Seven Adornments.”